

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' εσχόλην παιδικόν περιωδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τήν χάραν ἡμῶν διαφροσύνας καί υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

<p>ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικῶς: Ἐτησίᾳ . . . δε. 8,— Ἐξάμηνος . . . > 4,50 Τρίμηνος . . . > 2,50</p> <p>Ἐξωτερικῶς: Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος > > 5,50 Τρίμηνος > > 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικῶς λει. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λει. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐρμούδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον</p>
<p>Περίοδος Β'—Τόμος 18ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 7 Μαρτίου 1909</p>	<p>Ἔτος 31^{ον}.—Ἀριθ. 14</p>

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΣΗ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄκουε ὁ Τζάκ σπεύδει πρὸς βοήθειαν νεαρῆς ἀραπίνας.

— Στάσου, Ν' Γκόμα! Στάσου, σοῦ λέγω! Θέλω νὰ καταιβῶ!... Μὰ σταθήτε λοιπόν!

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας Κογκολαίους φορεῖς, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπετίνατο ἡ νεανίας, ἔλαμε νεῦμα εἰς τοὺς ἄλλους τρεῖς νὰ σταματήσουν.

Ἀμέσως ὁ νεαρὸς Γάλλος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐστεγασμένην αἰώραν, τὰς λαβὰς τῆς ἑκείνης ἐβάσταζον οἱ εὐρεῖς ὄμοι τεσσάρων δούλων, ἐπέκρουσε καὶ ἔτρεξε κατ' εὐθείαν πρὸς ἕνα ἑμίλον παιδίον, ἐπὶθεν ἀνεδίδοντο φωναὶ καὶ κλάματα.

— Κύριε Τζάκ, ἀνέκραξεν ὁ Ν' Γκόμα εἰς τὴν γλῶσσαν του· γιατί ἀνακατεύεσθε 'στους καυγάδες τῶν ἰθαγενῶν; Θὰ σὰς κτυπήσουν καμμιὰ ὄρα...

Ἄλλ' ὁ Τζάκ δὲν ἤκουε τίποτε. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ διαφανῆ παραπετάσματα τοῦ φορείου του εἶχεν ἰδῆ μικροὺς μαύρους, οἱ ὁποῖοι ἐπετίθεντο ἀγρίως ἐναντίον δωδεκαετοῦς περιόπου ἀραπίνας. Ἡ ἀραπίνα αὕτη ἐκρατοῦσεν εἰς τὰ χέρια της ἕνα σίδερον καὶ ἀντίστατο μετὰ ἄλην τῆς τὴν δύναμιν. Ἄλλ' ἀπὸ τὰ δάκτυλά της ἔτρεχεν αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐκηλιδόνα τὴν ἄμμον, τὴν χρυσοῦν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ὅταν εἶδαν νὰ πλησιάζῃ ὁ υἱὸς τοῦ Γάλλου Προξέ-

νου, οἱ δειλότεροι τοῦ ἑμίλου ἀπεμακρύνθησαν. Οἱ ἄλλοι ὅμως ἐμείναν ἐκεῖ, περιμένοντες κρίσιν.

— Τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ σίδερον; ἠρώτησεν ὁ νεανίας.

— Δικό μου! ἀπεκρίθη σταθερῶς τὸ κοράσιον, σφίγγον ἀκίμη δυνατώτερα τὸ μῆλον τῆς ἑρίδος μετὰ τοὺς πληγωμένους τοῦ δακτύλου.

— Γιατί λοιπόν θέλετε νὰ τῆς κάρτετε πρᾶγμα ποῦ εἶνε δικό της;

— Τὰ κορίτσια δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ σίδερον ποῦ κόβει ξύλα καὶ σκοτώνει ἀνθρώπους, ἀπεκρίθη νεαρὸς μαύρος, ὁ δυνατώτερος καὶ ἀγριώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

— Δός μου τὸ ἔπλο σου, εἶπεν ὁ Τζάκ πρὸς τὸ κοράσιον ἄμετ' ἄγλυκότητα. Δός μου το. Δὲν θὰ τὸ δώσω κανενός...

Ἡ μικρὰ τὸν ἐκύτταξεν, ἐνόησεν ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦ βλέμματός ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ τῷ ἔτεινε τὸ αἵμα-

τωμένον ἀντικείμενον. Τὸ χέρι τοῦ Τζάκ ἐβάφη μετὰ τὸ αἷμα τοῦ κορασίου. Καὶ ὅμως εἶδεν ὅτι ἀπεμακρύνετο, τῆς ἔνευσε νὰ πλησιάσῃ, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῆς ἄνοιξε τὰ δάκτυλα διὰ νὰ ἰδῇ τὰς πληγὰς τῶν.

— Σκυλιά! ἀνέκραξε χωρὶς νὰ θέλῃ, κυττάζων τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐμισομάντευσαν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως (διότι αὕτην ὁ Τζάκ τὴν εἶπε γαλλιστί.)

Καὶ τὰ πέντε δάκτυλα τῆς μικρᾶς χειρὸς ἦσαν κομμένα εἰς διάφορα μέρη. Διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα, ἡ ἀραπίνα τὰ ἐκλείσε πάλιν σφιγκτὰ, καὶ διὰ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς πόνους, ἔκρουσε τὸν κλειστὸν γρόνθον τῆς ὑπὸ τὴν μασχάλην.

Ὁ Τζάκ ἔδωκε τότε ἀπὸ τὴν ζώνην του ἕνα κάτασπρον λεπτὸν μαυθῆλι, καὶ εἶπε:

— Δός μου πάλι τὸ χέρι σου.

Ἄλλ' ἐκείνη δὲν ἀνησυχόουσε διὰ τὰς πληγὰς της. Ἐκύτταξεν ἀτενῶς, μετὰ πόθον, τὸ ἔπλον ποῦ τῆς εἶχεν κάρη. Καὶ διὰ νὰ τὸ ἀνακτήσῃ, εὐχαριστῶς θὰ ἐδέχετο νὰ τῆς πληγώσουν ἔ-

Ἡ Ὁδάλια δὲν ἤρχετο...

μοίως και τὸ ἄλλο τῆς χέρι. Τὸ ἤθελε !..

Πῶς τὰς πτυχὰς τῆς ζώνης του, ὁ Τζάκ ἐκρυψε τὴν μεταλλίνην λεπίδα...

Τὸν ἐπίδεσμον αὐτὸν τὸν ἔκαμε μὲ μεγάλην ἐλαφρότητα, διὰ τὸ ὅποιον ἡ μαύρη κατεξεπλάγη.

— Τώρα, ἀκολούθησέ με, τῆς εἶπε, διευθυνόμενος πρὸς τὸ φορεῖόν του.

— Ὄπισθον τοῦ, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων, εἶδε τὸν δούλον του, τὸν ὅποιον ἐνόμιζε μακρὰν, μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων.

— Μπα! τί θέλεις ἐδῶ, Ν'Γκόμα; — Ἄ, τίποτα... ἔτσι ἐκύτταξα...

— Ἄ, τίποτα... ἔτσι ἐκύτταξα... καμμιὰ φορά, δὲν ξέρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῇ μ' αὐτοὺς τοὺς ἀραπάδες...

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοβοῦμαι; — Μπορεῖ νὰ μὴν τοὺς φοβάστε, μ' αὐτοὶ δὲν τῶχουν γιὰ τίποτα νὰ σᾶς κάμουν τὸ νταϊ...

Καὶ ὁ Ν'Γκόμας, παραμερίσας, ἀφῆκε τὸν κύριόν του νὰ προηγηθῇ.

— Ἐλα λοιπὸν, ἐκάνελεβεν ὁ Τζάκ πρὸς τὴν μικρὰν ἀραπίναν, ἡ δὲ κοίτα, ἀπὸ μακρὰν καὶ μὲ δυσπιστίαν ἠκολούθει, ὄχι αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὄπλον τῆς.

Δὲν θὰ σοῦ κἀνὼ ἐγὼ κανένα κακό... Πῶς σὲ λένε; — Ὁ Δάλια.

— Που τὸ ἤρσα αὐτὸ τὸ ὄπλον; — Στὰ χαλάσματα τῆς καλύβας τοῦ γέρω Οὐλου, ποῦ πῆθανε κεῖ-μέσα ἀπὸ ἀσφυξία, γιὰ τὸν ρίχτηκαν οἱ μαριόνοι...

λατιέρας γιὰ τὸν βασιλῆά μας. Ἄμα εἶδαν τὰ ὄσα κἀνω, καὶ μάλιστα ἀμαξομάστιχον πῶς ὁ βασιλῆας, γιὰ νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, μοῦ χάρισε αὐτὸ τὸ ὄραϊο βραχιόλι...

— Ὁ Τζάκ ἐκύτταξε τὸ δῶρον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μ'Πογκβαίων καὶ μετὰ βίας ἐκράτησε τὰ γέλια.

— Ἐλα δῶ, τῆς εἶπεν ἄμα ἐφθασαν εἰς τὴν φορητὴν αἰώραν, ἔμπα μέσα καὶ κάθησε ἐστὶ θέσι μου.

— Ἄ, μὰ κύριε Τζάκ! ἀνέκραξεν ὁ Ν'Γκόμας σκανδαλισθείς.

Καὶ ἀποταθείς πρὸς τὸν δούλον του, εἶπε ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

— Ὅχι! — Τὸ θέλω! εἶπεν ἡ Ὁ Δάλια, τῆς ὁποίας ἐξήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Μπα! μπα! ἔχουμε, βλέπω, καὶ θυμούς; Μάρεσεις ἔτσι, ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ τὸ δώσω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ τὸ κάρῃ, ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

— Ὅχι! — Τὸ θέλω! εἶπεν ἡ Ὁ Δάλια, τῆς ὁποίας ἐξήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Μπα! μπα! ἔχουμε, βλέπω, καὶ θυμούς; Μάρεσεις ἔτσι, ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ τὸ δώσω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ τὸ κάρῃ, ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

καμὴς μιά ὠραία σικβάνγκα; (*) — Ὄυτε.

— Τί θέλεις λοιπὸν; — Παρετήρησες βέβαια ἐπὶ μιᾶ τῆ γλωσσά σου πολὺ δύσκολα.

— Ὅχι! — Τὸ θέλω! εἶπεν ἡ Ὁ Δάλια, τῆς ὁποίας ἐξήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Μπα! μπα! ἔχουμε, βλέπω, καὶ θυμούς; Μάρεσεις ἔτσι, ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ τὸ δώσω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ τὸ κάρῃ, ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

— Ὅχι! — Τὸ θέλω! εἶπεν ἡ Ὁ Δάλια, τῆς ὁποίας ἐξήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Μπα! μπα! ἔχουμε, βλέπω, καὶ θυμούς; Μάρεσεις ἔτσι, ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ τὸ δώσω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ τὸ κάρῃ, ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

— Ὅχι! — Τὸ θέλω! εἶπεν ἡ Ὁ Δάλια, τῆς ὁποίας ἐξήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Μπα! μπα! ἔχουμε, βλέπω, καὶ θυμούς; Μάρεσεις ἔτσι, ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ τὸ δώσω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ τὸ κάρῃ, ὁ Τζάκ τὸ ἐκράτησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζώνην του καὶ προσέθεσε:

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΛΑΤΤΩΜΑ

ΜΟΙΝ προχθές εἰς τὸν «Παρνασσόν», δπου ὁ κ. Δ. Κακλαμάνος ὠμίλησε περὶ τῆς διαμο-

νῆς τοῦ Βύρωνος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι βεβαίως γνωρίζετε, κατ' ὄνομα τουλάχιστον, τὸν μεγάλον Ἀγγλον ποιητὴν, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε

τόσον τὴν πατρίδα μας, ὥστε νὰ φιερώσῃ εἰς τὸν Ἀγῶνά της καὶ ζώην καὶ περιουσίαν.

— Ἄ! ἔκαμεν ἡ Ὁ Δάλια, μὲ κίνημα τὸ ὅποιον ἐσήμαινε: «Δὲ βαρυνέσαι!»

— Ναι, ὑπέλαβεν ὁ Ν'Γκόμας, ἂν ὅμως ὁ κύριος Τζάκ σοῦ πλῆνῃ κ' αὐριο τὴν πληγὴν σου καὶ σοῦ βάλῃ ἀπὸ κείνη τῆ σκόνῃ, πρὶν δύσῃ τρεῖς φορές ὁ ἥλιος, ἡ Ὁ Δάλια θὰ μπόρῃ μὲ τὸ σουγιά τοῦ κυρίου Τζάκ νὰ δουλεύῃ τὸ ξύλο.

— Μὲ τὸ χαρίζεις; ἀνέκραξεν ἡ μικρὰ ἀραπίνα μὲ πλατὺ μειδιᾶμα, τὸ ὅποιον εἶδειξεν καὶ τὰ τριανταδύο λευκώτατα ὀδόντια τῆς.

— Χάρισμά σου. Πρὶν νὰ τῆς τὸν δώσῃ ὅμως, ὁ Τζάκ ἀνεσήκωσε καὶ τὰς τρεῖς χαλυδδίους λεπίδας τοῦ σουγιά, αἱ ὅποιαι δὲν ἐλαμψαν ὀλιγωτέρον ἀπὸ τὰ φλογερά μάτια τῆς Ὁ Δάλιας.

Τὸν ἐπῆρε μὲ τὸ ἐλεύθερον χέρι τῆς, τὸν περιέστρεψεν εἰς τὰ δάκτυλά τῆς, τὸν ἐζύγισεν εἰς τὴν παλάμην τῆς, τὸν ἐσοφίξεν ἔπειτα δυνατὰ, ὥς διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο πλέον κυρία τοῦ πολυτίμου ἀντικειμένου, καὶ τέλος ἔκαμε τακτικὴν μεταβολὴν, καὶ ἐτρεξε περιχαρὴς μέσα εἰς τὸ σπίτι.

καὶ σήμερον ὁ Βύρων θὰ ἔγραφε τὰ ἴδια. Εἶνε, ἀγαπητοί μου, μίαν πικρὰ ἀλήθεια. Μικροὶ καὶ μεγάλοι, οἱ Ἕλληνες ὅτε ὁμονοοῦμεν οὔτε κειθαρχοῦμεν. Τὸ ἐθνικὸν μας ἐλάττωμα εἶνε ἡ ἀνυποταξία καὶ ἡ ἀπειθαρχία.

Δὲν ἀναγνωρίζομεν κανένα ἀνώτερον μας, κανένα καλλίτερον μας, καὶ ὅταν δὲν μᾶς ὑποτάσσῃ μίαν μεγάλην βίαν καὶ ἀνάγκη, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς κανένα.

Οἱ ὑπάλληλοι ἀπειθοῦν πρὸς τοὺς ἀνώτερους, πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἀκόμη, ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ μαθηταὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους. Μόλις καὶ μετὰ βίας κροτοῦμεν τὴν ἱεραρχίαν ἐκείνην τὴν στοιχειωθῆ, ἀνευ τῆς ὁποίας κοινωνία δὲν ὑπάρχει.

— Ἄ! ἔκαμεν ἡ Ὁ Δάλια, μὲ κίνημα τὸ ὅποιον ἐσήμαινε: «Δὲ βαρυνέσαι!» Ἄμα ὁ ἥλιος ἀνατείλη τρεῖς-τέσσερες φορές καὶ δύσῃ ἄλλες τόσες, τὸ χέρι μου θὰ γιαιτρευθῇ.

— Ναι, ὑπέλαβεν ὁ Ν'Γκόμας, ἂν ὅμως ὁ κύριος Τζάκ σοῦ πλῆνῃ κ' αὐριο τὴν πληγὴν σου καὶ σοῦ βάλῃ ἀπὸ κείνη τῆ σκόνῃ, πρὶν δύσῃ τρεῖς φορές ὁ ἥλιος, ἡ Ὁ Δάλια θὰ μπόρῃ μὲ τὸ σουγιά τοῦ κυρίου Τζάκ νὰ δουλεύῃ τὸ ξύλο.

— Μὲ τὸ χαρίζεις; ἀνέκραξεν ἡ μικρὰ ἀραπίνα μὲ πλατὺ μειδιᾶμα, τὸ ὅποιον εἶδειξεν καὶ τὰ τριανταδύο λευκώτατα ὀδόντια τῆς.

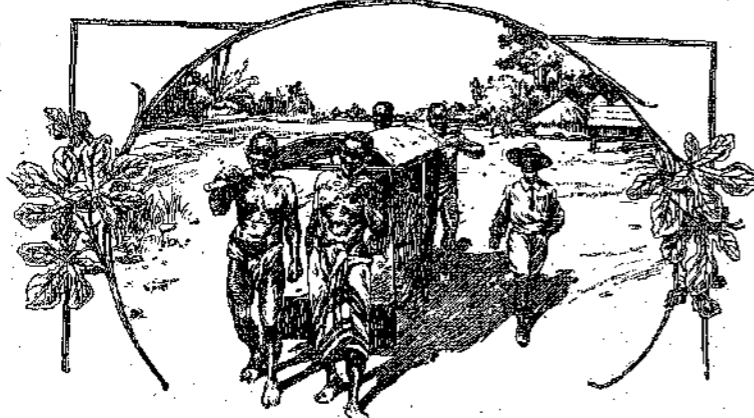
— Χάρισμά σου. Πρὶν νὰ τῆς τὸν δώσῃ ὅμως, ὁ Τζάκ ἀνεσήκωσε καὶ τὰς τρεῖς χαλυδδίους λεπίδας τοῦ σουγιά, αἱ ὅποιαι δὲν ἐλαμψαν ὀλιγωτέρον ἀπὸ τὰ φλογερά μάτια τῆς Ὁ Δάλιας.

Τὸν ἐπῆρε μὲ τὸ ἐλεύθερον χέρι τῆς, τὸν περιέστρεψεν εἰς τὰ δάκτυλά τῆς, τὸν ἐζύγισεν εἰς τὴν παλάμην τῆς, τὸν ἐσοφίξεν ἔπειτα δυνατὰ, ὥς διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο πλέον κυρία τοῦ πολυτίμου ἀντικειμένου, καὶ τέλος ἔκαμε τακτικὴν μεταβολὴν, καὶ ἐτρεξε περιχαρὴς μέσα εἰς τὸ σπίτι.

— Ὁ Δάλια!... τῆς ἐφώναξεν ὁ Τζάκ. Στάσου! Σοῦ χαρίζω τὸ σουγιά μου, ἀλλὰ μὲ μίαν συμφωνίαν.

— Τί; Νὰ σοῦ φέρω αὐριο μίαν γλυκαῖά κατὰτα; — Ὅχι.

— Ἐνὰ γλυκὸ ξυνο ἀναγῆ; Ἡ μὴ θέλῃς καλλίτερα μανιόκα, γιὰ νὰ

«Ὁ Τζάκ ἠκολούθησε πεζός...» (Σελ. 114, στ. α')

(*) Οἱ μαριόνοι εἶνε ἔντομα πολὺ ἐπικίνδυνα, τὰ ὅποια ἐπιπίπτουν ἀναρίθμητα καὶ κατατρόφουν ὅτι εὐρον: πουλιὰ, ἀκύνους, δαμένα βρώδια, καὶ κάποτε γέροντας καὶ παιδία κοιμώμενα. Τὴν ἐπαύριον δὲν εὐρίσκουν παρὰ μόνον σκελετούς. (Σ.τ.Σ.)

(*) Μαλακὸς πλακοῦς ἀπὸ ξυλῶν μανιόκα, ὁ ὁποῖος, εἰς τὸ Κόγγον, εἶνε οὐτάσσει-πὲν ὁ ἄριστος τῶν ἰθαγενῶν. (Σ.τ.Σ.)

ρημα μέρη.—Τὸ «Πανσουλανία» εἶνε λάθος· τὸ ὀρθὸν βεβαίως εἶνε «Πενσουλανία». Ὅσον διὰ τὸ «Ὅχι», κανεὶς ἐδῶ δὲν τὸ γράφει ὅπως προφέρεται ἐκεῖ «Ὅχαιο».

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ἑλληνοπούλα τῆς Θεάκης, κ. (Ε.Τ.) Τρολλοειμελοῦλα, κ. (+5)8 ; Βασίλισσα τοῦ Βυζαντίου, κ. (Μ.Ν.Σ.) Ἀδελφεὶς, κ. (Ι.Ζ.) Ἀγαπᾶτε Ἀλλήλους, κ. (Μ.Ρ.) Ροδωδάκτυλος Ἡώς, α. (Ρ.Π.) Ἀνθοῦσα Νύκτας, κ. (Α.Ο.) Ἡ Γαλανή μας Στανουφοῦρα, α. (!!!) Ἀρωμα τῆς Ἀρσίσεως, κ. (!—).

Ἀνανέωσις Ψευδωνύμων: Βάρκα τοῦ Κανάρη, κ. Ἀνάρτης, α. Ἀρακάκι, α. Τρέχα Γύρευς, α. Φλοτοβος τοῦ Ρύακος, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρῶτας τρεῖς προτάσεις λεκτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλεόν τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεκτὰ ἢ 25ξ. Πρῶτεινον μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον λεχθὲν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης λεχθὲν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προτάσεις μὴ ἀνόματα, ἢ μὴ ψευδώνυμα καταργημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντός παρενθesis ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν ἑστὸς ὁ πρῶτεινον.]

Ἡ Σμυρναϊκὴ Ἄδρα (0) μὲ Ἀνοικτόμαζον Ἀροακειάδα, Ἑλληνικὴν Καρδιαν, Ἄρμα τῆς Νίκης, Μεταγγολλικὴν Ναυτοπούλαν, Ἀναμρέοντα.—Ἡ Ἀνθοῦσα Νύκτας (0) μὲ Μενεξεδένιον Μπουκιεῖται, Μὴ με Λημονεῖται, Μενεξεδένιον Ὀνειρο, Ἰδανικότητα.

Ἡ Διάστασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀνθισμένην Ἀναγιν, Κίρκην, (ποιητικωτάτη ἢ ἐπιστολὴ σου!) Μαυροθαλασίην (ββαία, κατὶ τέτοιαι θὰ εἶνε: ἐπέρας ὁ ποιητικὸς;) Ἡ Παῖρις ἐν Κινδύνῳ (ἔστειλα) Συμυρναϊκὴν Ἠχώ (σοῦ ἔστειλα τὸν ἀριθ. 1600: ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστᾷ δι' ὅσα γράφεις) Ἑλένην Α. Μ. (εὐχαριστᾷ θερμῶς) Ἀστὴν τῆς Πατρίδος (ἔστειλα ἐκ νέου· χαίρω πού εἶσαι τόσον «εὐτυχής» ὅταν διαβάξῃς τὰ φυλλάδιά μου) Τρολλοειμελοῦλαν (σοῦ τὸ ἐγκρίνω εὐχαριστως, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν, δι. θὰ εἶσαι τερπελοῦλα μόνον εἰς τὸ ψευδωνύμῳ σου!) Βασίλισσαν τῶν Ζιφανίων (τὸ διδρῶσα παντοῦ) Ἐγγονον Ἀποκράτορος (ἔχει καλῶς) Ἀνθοῦσαν Ἑλαίαν (ἔστειλα φαντάζομαι τί ώραία πού θὰ διασκεδάσῃς ἔχ. θὰ μὴ ἤμουν νὰ σὰς ἀκοῦω ἀπὸ κανένα μέρος!) Ἑλληνοφόρον (ὄχι ἀκόμη Ἀσκήσεις· περιμένα εἰς νὰ ἴδῃς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν) Δεκαπενταετη Πλοίαρχον (ὅλα εὐχρηθήσαν) Ἐνδοσυϊάδην Ἑλληνα (ἔστειλα) Μ. Α. Μ. (ἔστειλα· αἱ φιλόστοργοι θεοὶ θάνατικαταστήθουν τώρα τὴν μητέρα) Μεταγγολλικὴν Ὀνειροπόλον (χαίρω πού ζεῖναι καλά καὶ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Ἀντάρτην (φωτογραφία εὐχρηθῆ) Ἐδελφίην Ὑπαρξίην (θερμῶς εὐχαριστίας δι' ὅσα γράφεις ἢ Κάχρα καὶ ἡ Λουλοδία σὲ ἀσπάζονται) Παλλάδα (εὐχρηθῆσαν) Βασίλειον τὸν Βουλαγοκοκίτον, Ἑλληνα (θερμώτατα συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τοῦ θεοῦ σου· σήμερον ἢ περιτέρχεται σου ἱκανοποιεῖται) Ταπεινὸν Κυριον (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν· εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἀκίνους φροντίδας) Σμυρναϊκὴν Σμυρναϊκὴν, Σοφίαν Ν. Ἰω., Ἑλληνικὴν Προσμηρ, Ζωὴν Ν. Φραγκοδόδη, Ἰσαίην Ν. Ἀφθ. Ζήτω ἢ Πατρίς, Εἰμὶαι Ζακυνθία, Χαίρε Πατρίς, Ἄδραν τοῦ Πηλίου, Νηρέα, Γλυκεῖαν Ἐλαΐδα, Αεθώνανα, Κόμητα Μόντε-Χρίστον, Κομητικὴν Ἀργογαλιάν, Ἰωάννην Ἀδην, Δουκὴν Ἀδραν, Σμυρναϊκὴν Ἑλληνοπούλαν, κλπ. κλπ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ματίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πισραιῶς μέχρι τῆς 24 Ματίου ἐκ τῶν Ἑπαρχιῶν μέχρι τῆς 4 Ἀπριλίου ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψουν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι· ποιεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φυλλάλλον, ἂν ἕκαστος περιέχῃ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

144. Δελγίγριφος.

Ἐάν, ὦ λύτα, λάθης Ἄλλος εὐόδης δις, Ἐν πέλαγος ὠραίων Ἀμάσως θὰ ἴδῃς. Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Πυρός

145. Στοιχειόγραφος.

Ἀπὸ γνωστὸ σου φᾶρι, Νόστιμο καὶ παχὺ, Κόθω λαυρὸ, κεφάλι, Καὶ ἀρχινᾶ βροχί. Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Φωτός τῆς Νουτῶς

146. Μεταγραμματισμός.

Εἰς τὰς φίλας ζήτη με Ἐν γράμῳ ἂν μοῦ ἀλλάξῃς, Τότε μ' εὐρίσκεις ἄφρονον Στὴν γῆν ἐὰν κτυτᾷξῃς. Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Δαρφνοστεφανομένου Ἀρματος

Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Δαρφνοστεφανομένου Ἀρματος

147. Μεταγραμματισμός μετὰ Τονογράφου.

Βγάλε ο καὶ βάλε η, Καὶ μετάθεσε τὸν τόνον Τῆς Ἀσίας θὰ χαθῇ Ποταμὸς, καὶ θὰ φανῇ Εἰς θεὸς ἀρχαίων χρόνων. Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Ατρομήτου Γυμνασιασταδός

148. Γωνία ἰδιοβουθμός.

* + * * * * = Κράτος τῆς Ἑβρώπης. ** + * * * = » » » * * + * * = » » » ** + * * * = » » » * + * * * * = » » »

Καὶ οἱ σταυροὶ ἐπίσης Κράτος τῆς Ἑβρώπης.

Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Φάρου τῆς Μυτιλήνης

149. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον.

- 1.—Κράτος τῆς Ἑβρώπης. 2.—Ἀρχ. γῶρα τῆς Ἀφρικῆς. 3.—Γλυκὸλαλον πτηνόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Δοξασμένου Εὐκοσιένα

150. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

Θεὰ θαλάσσης—Ἡμέρα—Πρόβσις; + Θεὸς πολέμου—Μέλος—Φωνήεν + Κακὴ εὐχὴ—Πρόβσις—Θεὸς Αἰγύπτου + Θεὸς Αἰγύπτου—Θεὸς Ἀντωνομίας.

Ἀθροισμα ὑπολοιπων: Μάντις ἀρχαῖος. Ἐστάλη ἐπὸ Μενελάου Πετριδίου

151. Φύδρον-Μίδρον.

Ἡ σλαγιὼ ὀπλοδὸς ἐστὶ ρολελὸν ἐγαγῆ. Ἐστάλη ἐπὸ Γ. Δουβλίδου

152. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς.

Αἱ μεσαιαι συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον γνωμικόν, ἀποτελούμενον ἐκ δύο λέξεων:

- 1, Πτηνὸν ἀρπακτικόν 2, Τὸ εἰσπραττόμενον, ἀνεξαρτήτως κέρδους 3, Ἐνδυμα χειμερινόν 4, Λίμνη τῆς Ἑλλάδος 5, Ἀρχαία Βασιλίσσα.

Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Χρυσόκομη Ἀπόλλωνος

153. Φωνηεντόλιπον.

νρ-κ-μνοσ'ποπν Ἐστάλη ἐπὸ τοῦ Μάρκου Ἀδρηλίου

154. Γεῖφος.

χαίρ' ὁκ Ν ροιά.

Ἐστάλη ἐπὸ τῆς Θαυμαστίας τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 7.

52. Ἀντιγόνη (ἂν, τί, γόνυ.)—53. Βέλος—βέλος.—54. Κρίσσα-Κρήσσα.—55. Ὁ ἀνεμόμυλος.

66. ΝΑΙ ΣΗΚΟΣ ΚΙΜΩΛΟΣ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ 57. ΜΥ-Ι-Α Ι-ΜΕ-ΡΑ Α-ΡΑ-ΡΑΤ

48. Γραμματόσημα (ΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΣΗΜΑ...)—59. ΓΕΟΚΡΑΤΗΣ(ΙΣ)αός, ΤΟΚκιον, κΑΡΑ, ΚρήΤΗ, ἘρημΣ.)—60. Σήμερον εἰμοῦ, ἄφρον ἐτέρον καὶ οὐδέποτε τινός.—61. Πολλὰ μαλλιά, λίγα μυαλά. (Πολλὰ μα - λιὰ λίγα - μῖ-άλλᾶ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐπὶ ὅτι ἤλλαξαι ψευδωνύμων. — Ἄλγεις τῆς Πατρίδος (πρώην Ἑλληνοπαις ὁ Ἀλεξανδρεὺς.) (Θ, 167)

Με δάφνας στρώνω τὸν δρόμον σου, Χιταλή Δρασίς. Εὐχόμεαι ταχέως νὰ ἴδωμεν Κότινον τῆς Νίκης ἐπὶ κεφαλῆς προέδρου σου.

Ζήτη ἢ ΧΙΑΚΗ ΔΡΑΣΙΣ. Γεῖτα σὰς ΧΙΡΤΟΠΟΥΛΑ. Φυσιολόγος. (Θ, 168)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελετήρια (καλολογὰς) μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως». Διεθυσίς μου: Rododactylos Ios, Wady Halfa (Soudan). (Θ, 169)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1, 10 Τόμος 1 (ὁ 10ος πλημαίρων νὰ ἐξανηλεγῆ) φρ. 10 Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2, 50 ἕκαστος ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1908) Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ἂν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3, 50. Χρυσῶδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6, 50. Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ἂν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 7. Χρυσῶδ. φρ. 10. Τόμοι 3: τῶν ἐτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ἂν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8. Χρυσῶδ. φρ. 10.